

med Hensyn til dem, der er naaet over en Formue paa 6,000 Kr.

Formanden: Der faldt en Udtalelse for fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), som kunde opfattes, som om Medlemmer i dette Ting stemte efter egoistiske Grunde. Det maa jeg paatale, lige saavel som jeg maatte paatale det, hvis man fra anden Side skulde finde paa at sige, at visse Medlemmer stemte af egoistiske Grunde for at undgaa Skatten.

Dalsgaard: Efter den højtærede Formands Udtalelser til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) skal jeg ikke komme ind paa den Beskyldning, som det ærede Medlem udkastede, men jeg skal dog sige, at den er ganske urigtig, og naar jeg for mit Vedkommende ikke med saa stor Begejstring er gaaet med til den private Beskatning, er det netop blandt andet, fordi jeg kunde tænke mig, at nogen — jeg havde ikke troet, at det ærede 3die Medlem for 3die Kreds vilde have opfattet det saaledes — maaske kunde lægge det ind deri, at det var, fordi den ramte andre. Det var i Virkeligheden min væsentligste Betænkelighed ved at gaa med til Privatbeskatningen, at nogen maaske kunde have en saadan Opfattelse af den. Ellers finder jeg Foranstaltningen efter Forholdene naturlig, saa det er ganske uberettiget af det ærede Medlem at fremsætte en saadan Beskyldning, men den er nu paatalt af Formanden, saa jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind derpaa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket finansielt Udbytte Efterbeskatningen vil give, vil jeg henstille, om vi ikke skulde opsætte Debatten derom, til vi ser Resultatet af den.

Hey: Den højtærede Finansminister og det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) paralleliserer stadig Forholdene i 1912 med de nuværende, og den højtærede Finansminister udtalte, at jeg havde sagt, at der ingen Lighed var. Jo vist er der en Lighed, men jeg mener dog ikke, det er ensartede Foranstaltninger. Vist er der en Lighed mellem en Kæmpe og en Dværg, men de er dog ikke netop det samme. I 1912 fandt der en Anmeldelse for Politiet Sted, her sker der en Anmeldelse og kræves et Regnskab Dag for Dag af dem, der bruger deres Vin. Men lad det nu være.

Naar det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds siger, at vi kan vente med at tale om det finansielle Resultat, til vi staaer ved Slutningen af 1918, maa jeg svare,

at jeg synes, det er at vente for længe; thi det er allerede fastslaaet af den kyndigste Mand paa dette Omraade, den højtærede Finansminister, at Beskatningen ikke giver noget, der er værd at tale om. Lad os holde paa, at saadan er det, og saadan bliver det.

Naar det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds endvidere mener, at jeg vilde have Skatten bragt til Udførelse paa samme Maade som i 1912, skal jeg bemærke, at jeg personlig virkelig ikke er bange for at betale, og jeg havde ogsaa hellere set, at man kunde afgøre Sagen paa een Gang, end dette Drilleri i Løbet af fem Fjerdingsaar. Man forsoner sig meget lettere med en Bøde, der kan erlægges straks, end med dette, at man med Trusler om Politi Dag for Dag erindres om at betale. Den højtærede Finansminister undrede sig over, at der her i Tinget kunde være saa megen Tale om saadanne Bagateller som dette, medens store Ting, Millionbevillinger, gik glat igennem. Jeg gør mig ikke til deraf, men jeg turde maaske dog sige, at jeg meget sjældent har gjort Ophævelser over Skattelove og Bevillinger, der skulde vedtages, fordi de var paatrængende nødvendige, og alle Rigsdagsmænd var jo forleden Dag med til at vedtage Dyrtidstillæget. — saadanne Vedtagelser har vi jo saa ofte haft Lejlighed til. Man gør det med et mere eller mindre glad Ansigt, men jeg har aldrig sat et særlig surt Ansigt op, fordi jeg skulde give min Stemme til Paalæg af meget store Skatter, og fordi jeg skulde betale. Derfor skulde den højtærede Finansminister ikke undre sig, men glæde sig over, at vi paa de store Ting ser virkelig stort. Naar den højtærede Finansminister forleden Dag som Støtte for den Mærkværdighed i Tobakslovsforslaget, at der skal gives Understøttelse til Tobaksarbejderne, henviste til, hvad man havde gjort i Tyskland, vil jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at en saadan Henvisning ikke kan finde Sted her, thi noget saadant, som her sker, vilde man ikke en Gang i Tyskland byde Befolkningen, og man vilde navnlig ikke, tør jeg sige, gøre det i England. Selv om man maatte erkende, at Foranstaltningen rammer de bedststillede, vilde de liberale Kredse i England aldrig finde sig i noget saadant. Vi betaler, hvad vi skal, store Skatter — og gør det villigt —, men vi vil ikke drilles af Autoriteterne — saadan vilde man ræsonnere i et liberalt Land, og saaledes burde man ogsaa gøre det her. Vi skal betale selv store Beløb med et glad Ansigt, men vi beder om Lov til at betale